

Arrest

nr. 86 803 van 4 september 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 22 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. DE VRIES, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u een Bengaal afkomstig uit Subadda in Dhaka District te Bangladesh. In 2000 stierf uw vader. Daarom moest u als oudste zoon een manier vinden om uw familie te onderhouden. In 2001 vond u een job in een fabriek. Daar leerde u in 2003 een christelijk meisje kennen. Haar naam was M. C. {...}. Na een tijdje begonnen jullie een relatie en nog wat later wilden jullie trouwen. In de periode dat u met haar samen was leerde u veel over het christendom. Omdat zij enig kind was, was het belangrijk voor haar ouders dat ze met een christelijke jongen zou trouwen. Daarom besloot u om u te laten bekeren tot het christendom. Op 15 december 2007 trouwden jullie. Maar uw familie accepteerde uw bekering niet. U werd bedreigd door uw neven die lid waren van Awami League, door leden van Jamaat Islami en door extremistische islamitische organisaties. U werd niet lang nadat u trouwde in elkaar geslagen. Door de stress kreeg uw vrouw een hartaanval. Na deze gebeurtenissen woonde u twee dagen bij uw schoonouders en daarna huurde u een huis in

Islampur. U en uw vrouw werden ontslagen op jullie werk. De baas was nochtans zeer tevreden over jullie werk, maar hij werd persoonlijk en professioneel bedreigd door islamitische terroristen. Op een dag ging u naar Dhaka centrum om een job te zoeken en toen u terugkeerde was uw vrouw verdwenen. Uw schoonouders wisten ook van niets en ze waren verbaasd toen u hen het nieuws meldde. Daarna dook u achtereenvolgens in Gazipur bij een vriend, in Dhaka centrum bij een andere vriend, in Zindabahr en in Bikkrompur bij uw oom langs moeder's zijde. In die periode keerde u nog regelmatig terug naar Islampur om uw vrouw te zoeken en u te informeren over haar verdwijning. Toen u één van de eerste keren opnieuw terugkeerde naar Islampur vertelde de man van wie u het huis huurde in Islampur dat de politie u zocht. Later kwam u te weten dat uw schoonvader klacht wegens ontvoering tegen u had ingediend. U vroeg hulp aan uw priester en aan uw oom. Uw zoektocht naar uw vrouw leverde ondertussen niets op. Uw oom nam een advocaat aan en volgde de rechtzaak die tegen u opgestart werd. Uw priester raadde u aan om Bangladesh te verlaten en om naar een christelijk land te trekken. Met de hulp van uw oom hebt u Bangladesh verlaten. Op 5 oktober 2008 trok u illegaal de grens met India over. In India nam u een boot naar Turkije. Op 7 januari 2009 kwam u aan in Griekenland. U verbleef daar tot 16 oktober 2011. Toen nam u met een vals paspoort een vlucht naar België. Op 17 oktober 2011 vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: een brief van uw lerares christendom in België en een brief van uw priester in Bangladesh.

B. Motivering

Volgens uw verklaring diende u Bangladesh te verlaten omwille van bedreigingen nadat u zich bekeerde tot het christendom en omwille van een rechtzaak die uw schoonvader tegen u opstartte na de verdwijning van uw vrouw. Het CGVS (Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen) hecht geen geloof aan deze verklaring. Wat betreft uw bekering naar het christendom. U slaagt er niet in om het CGVS ervan te overtuigen dat u zich effectief bekeerde naar het christendom in Bangladesh. U verklaart dat u sinds u uw vrouw ontmoette in het fabriek dat u zich begon te verdiepen in het christendom en dat, nadat u de bijbel gelezen had, u alles goed vond aan het christendom (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Uit het gehoor blijkt dat u sterk overtuigd was van uw christelijk geloof na uw bekering. U verklaart dat u tegen de priester zei dat u nog liever stierf dan uw geloof op te geven (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Bovendien volgt u op dit moment in België nog steeds godsdienst en gaat u regelmatig naar de kerk (zie gehoorverslag CGVS, p. 8-9). Dit wijst erop dat u zich niet enkel instrumenteel bekeerde om te kunnen trouwen met uw vrouw, maar dat u sterk overtuigd bent van uw geloof. Wanneer er gepeild wordt naar uw kennis over het christendom blijkt dan ook dat u veel kennis hebt over het leven van Jezus Christus. U vertelt uitgebreid over zijn geboorte en zijn leven (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Wanneer u gevraagd wordt naar de dood van Jezus, vertelt u dat hij drie dagen na zijn dood verrezen is. Gezien deze kennis is het heel merkwaardig dat u niet weet welk feest u vierde wanneer er gevraagd wordt wat u afgelopen zondag (de zondag van Pasen) gedaan hebt (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). U weet wel dat er iets speciaals gevierd werd, maar u weet niet wat de betekenis van dit feest of deze specifieke dag is (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Wanneer u gevraagd wordt welke specifieke betekenis dit feest heeft in het leven van Jezus, antwoordt u dat u het niet weet. U kent bovendien het paasfeest niet en u kan niet zeggen op welke dag of bij welk feest de verrijzenis van Jezus gevierd wordt (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Het feit dat u uw feitelijke kennis niet kan koppelen aan uw beleving of uw ervaring als christene wijst erop dat uw kennis een ingestudeerd karakter heeft. Pasen is samen met Kerstmis het grootste feest in het christendom. Deze dag heeft een emotionele betekenis in de religieuze beleving van elke christene, gezien het over de verrijzenis van de zoon van God gaat. Het feit dat u dit niet weet ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beleving van het christendom en bijgevolg ook van uw verklaring dat u zich bekeerde. Wanneer er bovendien een vraag over het christendom van een hogere moeilijkheidsgraad wordt gesteld, zoals het opsommen van de zeven sacramenten, kan u niet het juiste antwoord geven (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). U bent niet in staat om veel te vertellen over uw beleving van het christendom of uw leven als christene in Bangladesh. Wanneer gevraagd wordt op welke manier u deelnam aan de christelijke gemeenschap in Bangladesh, antwoordt u vaag dat u niets deed omdat u geen tijd had. U verklaart dat u nooit deelnam aan christelijke activiteiten voordat u zich liet dopen en voordat u trouwde (zie gehoorverslag CGVS, p. 7-8). Dit is merkwaardig gezien u zich al langer in het christendom interesseerde vanaf dat u uw vrouw leerde kennen. Bovendien is het voor een moslim in Bangladesh geen eenvoudige beslissing om zich te bekeren naar het christendom. Vooraleer die stap genomen wordt, kan verwacht worden dat de persoon in kwestie wat meer interesse toont in de activiteiten van de christelijke gemeenschap. Wanneer u daarmee geconfronteerd wordt, antwoordt u plots dat u elke vrijdag met uw vrouw naar de kerk ging en dat een deelnam aan het gebed (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Dit is tegenstrijdig met uw eerdere verklaring. Ook wanneer u gevraagd wordt naar een anekdote of een verhaal van uw beleving als christene in Bangladesh blijft u vaag en oppervlakkig. U vertelt enkel

dat u zich informeerde en boeken las over Jezus. Bovendien blijkt u weinig kennis te hebben over de christelijke gemeenschap in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). U legt één document neer dat uw bekering en uw banden met de christelijke kerk in Bangladesh moeten aantonen: een brief van uw priester (groene map, punt 1), maar de hierboven aangehaalde elementen doen vermoeden dat deze brief een gesolliciteerd karakter heeft. De brief verklaart dat u een actief lid was van de kerk, terwijl u eerst verklaarde dat u zelden deelnam aan christelijke activiteiten in Bangladesh omdat u het te druk had met uw vrouw te zoeken. Bovendien wordt nergens in de brief verwezen naar uw huwelijk met uw vrouw, ondanks dat u, volgens uw verklaring, ook getrouwd bent voor de kerk (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). De brief verklaart ook dat u nooit betrokken was in activiteiten die de staat of samenleving schaden. Dit is merkwaardig gezien er, volgens uw verklaring, een rechtzaak wegens ontvoering tegen u loopt. Dit versterkt het vermoeden dat deze brief een gesolliciteerd karakter heeft. Wat er ook van zij, het voorleggen van documenten moet steeds gepaard gaan met het afleggen van geloofwaardige verklaringen. Dit is hier niet het geval. Bovendien staat Bangladesh bekend voor haar uitgebreide beschikbaarheid aan valse documenten. De brief die u voorlegt van uw lerares godsdienst in België (groene map, punt 2), bewijst enkel dat u interesse toont in het christendom in België. Het is geen bewijs dat u zich bekeerde in Bangladesh. U verklaart dat er in Bangladesh krantenartikels verschenen zijn met betrekking tot uw bekering, maar toch legt u deze niet neer ter staving van uw asielrelaas. Al deze elementen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw bekering. U legt geen enkel bewijs voor dat u ooit trouwde met M. C. ç..}. Zoals eerder aangehaald wordt er nergens in de brief van de priester die jullie huwde verwezen naar uw vrouw of jullie huwelijk. U legt ook geen huwelijksakte neer. U verklaart dat u uw huwelijksakte achter liet toen u moest vluchten uit uw huis en dat enkel uw schoonvader een kopie heeft van uw huwelijksakte (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Maar niets houdt uw priester of uw oom tegen om documenten te verzamelen met betrekking tot uw juridisch of religieus huwelijk. U verklaart dat uw oom naar de Union Council ging om documenten op te vragen, maar dat hij deze documenten niet kreeg omdat ze daar afwisten van uw bekering (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Het is weinig geloofwaardig dat de autoriteiten in Bangladesh geen (identiteits-)documenten meer zouden uitgeven wanneer iemand zich bekeert. Bovendien kan uw oom of uw priester steeds hogere of centrale bestuurlijke niveaus raadplegen om documenten met betrekking tot uw burgerlijke staat op te vragen. U verklaart zelf dat u trouwde voor de rechtbank (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Om kunnen aan te tonen dat u getrouwd was diende uw oom dus niet naar de Union Council te gaan, hij kon ook documenten bij de rechtbank opvragen. U verklaart zelf dat uw oom in staat is om u documenten te bezorgen met betrekking tot de rechtzaak die tegen u loopt (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Als dit het geval is, dan moet hij ook in staat zijn om documenten met betrekking tot uw identiteit en uw burgerlijke stand voor te leggen. Het is bovendien opvallend dat u enkele elementaire zaken met betrekking tot uw vrouw niet weet zoals haar geboortedatum (zie gehoorverslag CGVS, p. 7) en de volledige naam van haar vader (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Al deze elementen doen vermoeden dat u nooit trouwde met een christene.

U hebt geen enkele kennis over de rechtzaak die, volgens uw verklaring, tegen u loopt in Bangladesh. U weet niet wat er exact in de klacht tegen u werd neergeschreven, u weet niet sinds wanneer de zaak exact tegen u loopt, u weet niet bij welke rechtbank dat de zaak loopt, u weet niet welke agent en welke magistraat verantwoordelijk zijn voor het onderzoek in de rechtzaak en u weet niets over recente zittingen of over recente ontwikkelingen in de rechtzaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 5-6). U hebt bovendien zelf nooit persoonlijk stappen ondernomen om uw onschuld te bewijzen (zie gehoorverslag CGVS, p. 6) en u hebt nooit een klacht ingediend tegen uw belagers (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). U legt geen documenten neer van deze rechtzaak. U verklaart dat u pas twee weken voor het gehoor om documenten gevraagd hebt aan uw oom (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Wanneer u gevraagd wordt waarom u nooit eerder documenten in handen hebt proberen te krijgen van de rechtzaak uit interesse of om uzelf te verdedigen, antwoordt u eerst naast de vraag en daarna zegt u dat u de documenten niet nodig had. Dit is merkwaardig gezien een gecertificeerde kopie van de rechtzaak een nuttig instrument kan zijn voor de advocaat van de verdediging om eventueel procedurefouten te vinden en beroep aan te tekenen (blauwe map, punt 2). Uw gebrekkige interesse en kennis van de rechtzaak ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot deze rechtzaak.

U hebt het CGVS op geen enkele manier te weten overtuigen van uw bewering dat u wordt gezocht in Bangladesh. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstig schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou bestaan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 A (2) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling.

Verzoeker betoogt dat hij in Bangladesh vervolgd zal worden omwille van zijn bekering tot het christendom en zijn huwelijk met een christelijke vrouw. Hij stelt dat de islam de officiële religie is van het land en dat 86 % van de Bengalen moslim is en 13 % hindoe. Verder zijn er boeddhistische en christelijke minderheden. Godsdienst is er heel belangrijk. Verzoekster meent dat in zijn hoofde een objectief element bestaat dat er een werkelijke vrees voor vervolging is en dat hij niet kan rekenen op overheidssteun. De bedreigingen gaan in casu uit van terroristische organisaties en de overheid is niet in staat de religieuze rellen te bestrijden. De moslim is ook sterk geïnfilteerd in de overheidsinstellingen waardoor hij geen enkele garantie heeft op overheidssteun. Verzoekster stelt recent nog stukken ontvangen te hebben van zijn oom die hij voegt aan het verzoekschrift en waaruit volgens hem de waarachtigheid van zijn relaas blijkt.

2.2. Vooreerst wijst de Raad erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel rust bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Waar verzoeker verwijst naar een algemene situatie in zijn land van herkomst aangaande het christendom, wijst de Raad erop dat een dergelijke verwijzing zonder een concreet verband aan te tonen met zijn individuele en persoonlijke situatie (RvS 24 januari 2007, nr.167 854), niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal aan verzoeker de asielstatus heeft geweigerd omwille van het feit dat geen geloof gehecht kan worden aan de bekering van verzoeker tot het christendom in Bangladesh noch aan zijn huwelijk met een christen noch aan de rechtzaak die tegen verzoeker zou zijn aangespannen, en dit omwille van tegenstrijdigheden, vaagheden, onwetendheden en gebrek aan begin van bewijs met betrekking tot deze elementen. Verzoeker geeft in zijn betoog een summier samenvatting van het door hem voorgehouden asielrelaas doch het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoekende partij, zoals verder blijkt, in gebreke blijft.

2.4. Verzoeker voegt thans aan zijn verzoekschrift volgens zijn verklaringen zijn geboorteakte (stuk 5), zijn huwelijksakte (stuk 6) en een bevelschrift van de rechtbank van Bangladesh naar aanleiding van de klacht van zijn schoonvader (stuk 7) toe. Ter terechtzitting legt verzoeker nog documenten neer waarvan hij stelt dat het "*authentieke akten*" zijn. De Raad stelt evenwel vast dat alle voormelde stukken niet gesteld zijn in de taal van de rechtspleging en evenmin vergezeld gaan van een voor eensluidend verklaarde vertaling zodat in toepassing van artikel 8 van het PR RvV deze stukken niet in overweging worden genomen.

2.5. Waar verzoeker nog als stuk 8 een bewijs van bekering (brief van priester) voegt aan zijn verzoekschrift, merkt de Raad op dat hij dit stuk al ter beoordeling aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft voorgelegd en die omstandig gemotiveerd heeft waarom dit stuk een gesolliciteerd karakter heeft en niet vermag afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het voorgehouden asielrelaas. Verzoeker betwist deze motieven niet in concreto. Door opnieuw dit stuk voor te leggen zonder evenwel in concreto in te gaan op de desbetreffende motieven in de bestreden beslissing, kan verzoeker de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas niet herstellen. Hetzelfde geldt voor wat betreft het gevoegde stuk 9 aan het verzoekschrift.

Het eerste middel is ongegrond.

2.6. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de Vreemdelingenwet).

Verzoeker meent dat hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus dient toegekend te worden en verwijst daarvoor naar zijn asielrelaas.

2.7. Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

Het tweede middel is ongegrond.

2.8. De Raad is van oordeel dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven, die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. S. TRICOT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. TRICOT

S. DE MUYLDER